

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2188/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Весна Милановић адвокат из ... ради накнаде штете по основу неисплаћене новчане накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 149/18 од 07.03.2018. године, у седници одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 149/18 од 07.03.2018. године, у делу којим је првостепена пресуда преиначена у ставу првом и другом изреке, док се у преосталом делу ревизија **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 743/16 од 04.10.2017. године, ставом првим и другим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужила којима су тражиле да се обавезе тужени да им на име неисплаћене новчане накнаде исплати одређене износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, као неосновани. Ставом трећим и четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилама исплати одређене износе на име законске затезне камате, као самосталног потраживања, због кашњења у исплати новчане накнаде за период од 05.03.2006. године до 01.04.2016. године, са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 01.04.2016. године, као дана подношења тужбе, до коначне исплате. Ставом петим изреке, обавезане су тужиле да туженом солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 56.021,00 динар, док је ставом шестим изреке, одбијен захтев тужила за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 149/18 од 07.03.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што су усвојени тужбени захтеви тужила и обавезан тужени да тужилама на име неисплаћене новчане накнаде исплати одређене износе са законском затезном каматом од датума доспелости, до исплате, као и у ставу петом изреке, тако што је одбијен захтев туженог да се обавезу тужиле да туженом солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 56.021,00 динар и у ставу шестом изреке, тако што се усваја захтев тужила и обавезује тужени да тужилама исплати трошкове парничног поступка у износу од 136.302,80 динара, са законском затезном каматом почев од 05.03.2016. године, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове поступка настале поводом жалбе у износу од 65.802,80 динара, док је ставом трећим изреке, одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, и нашао да је ревизија у односу на одлуку о неисплаћеној новчаној накнади неоснована, док је у преосталом делу недозвољена.

Према чињеничном стању, тужиле су биле у радном односу код туженог на основу закључених уговора о раду. Тужиле су са туженим закључиле споразум о престанку радног односа дана 27.01.2016. године, на основу ког им је тужени донео решења о споразумном престанку радног односа 05.02.2016. године и истим утврдио да су законом оствариле право на исплату новчане накнаде за споразумни раскид радног односа у износима како је то наведено у решењима, као и да ће им плате и друга примања која остварују у складу са законом бити исплаћена најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа. Тужени тужилама није исплатио отпремнину у року од 30 дана из наведених решења. Тужени се позивао на одредбу члана 21. став 3. тачка 1. Закона о начину утврђивања максималног броја запослених у јавном сектору, и приликом утврђивања висине отпремнине истицао да у моменту доношења решења није имао одговарајући податак на основу кога би обрачунао висину отпремнине, те је као просечну зараду у Републици Србији узео последњи познат податак органа надлежног за послове статистике, а то је јануар 2016. године, те да је зато накнадно новим решењима поново одлучио о висини отпремнине, после објављивања овог податка у Службеном гласнику Републике Србије. Првостепени суд је закључио да је овако поступање туженог правилно, па је захтев тужила за исплату неисплаћеног дела отпремнине одбио.

Другостепени суд је усвојио жалбу тужила и преиначио првостепену пресуду у делу за исплату неисплаћене новчане накнаде, с обзиром да тужени није могао да изврши накнадно корекцију обрачуна новчане накнаде применом члана 21. став 3. тачка 1. Закона

о начину утврђивања максималног броја запослених у јавном сектору и да исту обрачуна према подацима Републичког завода за статистику о просечној заради у Републици Србији за месец јануар 2016. године, у ситуацији када су решења о споразумном престанку радног односа од 05.02.2016. године, донета раније у односу на решења од 22.03.2016. године и нису стављена ван снаге, већ су правноснажна и коначна.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд преиначио првостепену одлуку у побијаном делу и усвојио тужбени захтев тужиља.

Одредбом члана 177. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05, 75/14), прописано је да радни однос запосленог може да престане на основу писаног споразума послодавца и запосленог, да пре потписивања споразума, послодавац је дужан да запосленог писаним путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености.

По налажењу Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда, јер права и обавезе послодавца и запосленог настају у моменту закључења споразума о престанку радног односа, а у смислу одредбе члана 177. Закона о раду. Дејства престанка радног односа везују се за споразум, те тужени није могао да накнадним решењем умањује своје обавезе. Ово посебно када се има у виду да је тужени имао и обавезу да отпремнину утврђену решењима од 05.02.2016. године, донетим на основу споразума о престанку радног односа, исплати у законском року од 30 дана, што није учинио, већ је по истеку рока за испуњење своје обавезе, донео ново решење и то поред постојања коначних решења којима су права и обавезе уговарача споразумно утврђени. Радни однос у конкретном случају престао је на основу споразума, па је у сваком случају мењање одлуке о висини отпремнине новим решењем, а на штету запосленог, незаконито.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у односу на део захтева тужиља о којима је одлучено ставом трећим и четвртим изреке првостепене пресуде, применом члана 410. став 1. у вези члана 403. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог у том делу недозвољена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Имајући у виду наведену норму, те да се ревизија може изјавити само против правноснажне другостепене пресуде, а да у конкретном случају тужени није изјавио жалбу на став трећи и четврти изреке, који се односи на исплату износа на име законске затезне камате као самосталног потраживања, те да је првостепена пресуда у том делу постала правноснажна, као нежалбена, произлази да је ревизија туженог изјављена на овај део првостепене пресуде, а из наведених разлога недозвољена.

Туженом нису признати трошкови за изјављену ревизију, јер по оцени овог суда по истој није успео, применом одредбе члана 150. ЗПП-а.

На основу изнетог, применом члана 413. и 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић